

הנתבע שכנגד/התובע:

מתי גולן ת.ז. 007893639

ע"י ב"כ עוה"ד חיים כהן (12233)
ו/או צפנת שובל ו/או וירשיני הדד ו/או הילה טל
מרח' ריב"ל 4 תל-אביב 67778
טל': 03-5370087, פקס: 03-5370084

- נגד -

התובעת שכנגד/הנתבעת:

גלובס פבלישר עיתונות (1983) בע"מ ח.פ. 510989940

ע"י ב"כ משרד עוה"ד שמואלביץ
מרחוב מדינת היהודים 85 הרצליה
טל: 09-9569555, פקס: 09-9587071

כתב הגנה שכנגד

מוגש בזאת לבית המשפט הנכבד מטעם מר מתי גולן - הנתבע שכנגד (לשם הנוחות ייקרא להלן גם: "גולן") כתב הגנה שכנגד לכתב התביעה שכנגד שהוגש מטעם חברת גלובס פבלישר עיתונות (1983) בע"מ (לשם הנוחות תקרא להלן גם: "גלובס").

1. גולן, הנתבע שכנגד, מתכבד להגיש בזה כתב הגנה מטעמו לתביעה שכנגד ויהא מיוצג על ידי ב"כ שפרטיהם בכותרת.
2. **מדובר בתביעה שכנגד שאין לה ולא כלום, אשר מוגשת כמשקל נגד ועל מנת לחמוק מתביעת הנתבע שכנגד – התובע בתיק העיקרי.** עיון בכתב התביעה שכנגד שהגישה התובעת שכנגד מלמד, כי אין לה כל טענת תביעה ראויה לשמה נגד הנתבע שכנגד, וכי היא מודעת לכך היטב ועל כן טיעוניה סובבים סביב הניסיון להמשיך ולפגוע בנתבע שכנגד. מצער שבמקום להתנצל על התנהגותה ולשלם את יתרת החוב ובכך לתקן את העוול המתמשך, בוחרת התובעת שכנגד בעזות מצח להוסיף חטא על פשע.
3. התביעה שכנגד מהווה דוגמא בולטת לניצול לרעה של הליכי המשפט. הנתבע שכנגד יבוא ויטען **שאלמלא** תביעה המקורית – המוצדקת שהוא הגיש, לא הייתה התובעת שכנגד מגישה תביעת סרק כנגדו.
4. בכתב התביעה שכנגד התובעת שכנגד לא מהססת להטעות את בית הדין הנכבד, ולטעון כי לכאורה קיים הסכם משנת 2015 אשר ברי כי הוא נחתם תחת אילוץ ועושק ואין מקום לקיים את האמור בו לחובת גולן.
5. התביעה שכנגד מהווה אך אמצעי לחץ פסול, שמנסה התובעת שכנגד להפעיל על הנתבע שכנגד, וכפי שיפורט להלן נראה כי כבר במסגרת טיוטת הסכם 2015 ניסתה התובעת שכנגד בכל כח 'להכנס' בדוחק להלכות בית הדין על מנת שתוכל לטעון כי הינה זכאית להשבה / קיזוז – אשר כפי שיפורט להלן אינה זכאית לדבר.
6. הנתבע שכנגד יטען כי הטענות הנטענות בכתב התביעה שכנגד בדבר "חוסר תום לב" מצדו של הנתבע שכנגד בהגשת התביעה המקורית, אין בהן ולו טיפה של אמת.
7. התובעת שכנגד רמסה את זכויותיו הבסיסיות של הנתבע שכנגד, ניצלה את מצבו האישי, **הכלכלי** וכעת אף מנסה לנצל את מצבו ה**בריאותי**, הנתבע שכנגד חש פגוע ומושפל.

8. אין הנתבע שכנגד נוטל על עצמו את עול הראיה ו/או נטל ההוכחה, מקום שעול זה ו/או נטל זה אינם מוטלים עליו מפורשת בדין.
9. הנתבע שכנגד יטען שהוא מכחיש כל ראשי הנזק חסרי הבסיס, המוגזמים שהתובעת שכנגד ניסתה לייחס לנתבע שכנגד אשר מטרתם אחת – להלך אימים על הנתבע שכנגד על מנת שימשוך את תביעתו המוצדקת ו/או על מנת שיתפשר עם התובעת שכנגד.
10. כל האמור בכתב התביעה שכנגד יראה כמוכחש ו/או יינתן לזה הפרשנות כפי שיטען הנתבע שכנגד, בזאת פרט לעובדות בהן הודה במפורש. הכחשת סעיף מסעיפי כתב התביעה כוללת הכחשת המצורף לאותו סעיף כנספח ו/או כל מסמך המאוזכר בסעיף כאמור, ויש לראות בה ככוללת דרישה לחקור את עורך המסמך כתנאי להגשתו.
11. כל טענותיו נטענות זו לצד זו, לחילופין, במצטבר, בהשלמה או בהתאמה הכל לפי הקשר הדברים והעניין. טענות חלופיות נטענות אך במקום בו אין העובדות כווייתן ידועות לנתבע שכנגד.
12. למען נוחות נספחי כתב הגנה שכנגד שמספרם 1-32 זה הם נספחי כתב התביעה העיקרי, ומהווים חלק בלתי נפרד ממנו.

סילוק על הסף - הגשה מאוחרת שלא כדין ובניגוד לתקנות

13. ביום 07.05.2019 הוגש כתב תביעה עיקרי ולפיו התבקש בית הדין הנכבד לקבוע כי קיימים בין גולן לגלובס יחסי עובד - מעביד לפיהם הועסק התובע משנת 1996 ועד למועד פיטוריו שלא כדין; וכן כי חלים על גולן מכח היותו עובד, ההסדרים המיטיבים בהסכמים הקיבוציים שנחתמו ביום 26.12.15 וביום 4.9.18 בין המעסיק גלובס פבלישר עיתונות (1983) בע"מ לבין ארגון העיתונאים בישראל – הסתדרות העובדים הכללית החדשה – ועד עיתונאי גלובס.
- כן התבקש בית הדין הנכבד לקבוע כי גלובס פיטרה את גולן שלא כדין, ללא עריכת שימוע כמתחייב על פי דין, ויורה לגלובס לשלם לגולן פיצוי בגין אי עריכת שימוע; דמי הודעה מוקדמת; פדיון ימי הבראה; הפרשו מעסיק לפ"פ; הפרשות מעסיק לחסכון פנסיוני; הפרשות מעסיק לקה"ל ואי מתן הודעה בדבר תנאי עבודה, תשלום בגין עוגמת נפש בהתנהלותה בחוסר תו"ל והוצאות ההליך.
14. כתב ההגנה מטעם גלובס פבלישר עיתונות (1983) בע"מ, הנתבעת בתיק העיקרי הוגש ביום 22.08.2019.
15. ככל שבחרה גלובס להגיש כתב תביעה שכנגד מטעמה, היה עליה להגישו בתוך הזמן המוקצה להגשת כתב ההגנה דהיינו, תוך 30 יום מיום המצאת כתב התביעה לידיה או לכל היותר עם הגשת כתב ההגנה מטעמה, קרי ביום 22.08.2019.
- עם זאת, התביעה שכנגד בתיק שבכותרת הוגשה אך ביום 25.08.2019, ללא הסבר ו/או בקשה להארכת מועד בהתאם.
16. משכך, בנסיבות העניין, יתבקש בית המשפט הנכבד להורות על מחיקת כתב התביעה שכנגד.

התיישנות ושיהוי

17. יש לדחות כל טענה ו/או סעד אשר נגועים בהתיישנות ובפרט בכל הנוגע לסכומי התביעה מאז 1997 ועד אוג' 2011, כולל, מחמת התיישנותם.
18. יש לדחות כל טענה ו/או סעד אשר נגועים בהתיישנות ובפרט בכל הנוגע לסכומי התביעה מאז ספט' 2011, כולל, מחמת שיהוי כבד.

הצדדים, מועד ואופן העסקת גולן ברציפות מאז שנת 1996

19. מאז שנת 1988 ועד שנת 1992 שימש גולן כעורך הראשי של עיתון גלובס והוביל את העיתון להכפלת מינויי העיתון ויצירת הכרה ארצית בחשיבותו כעיתון כלכלי מוביל.
20. יובהר, כי בשנת 1988 פנה החיים בראון מו"ל גלובס לגולן בבקשה "להתגייס" לגלובס, שעד אז היה עלון נתוני בורסה, כדי להפוך אותו לעיתון של ממש, כי לדבריו "לי אין את הכישורים והנסיון שלך יש כעורך מוערך של עיתון 'הארץ'".
- גולן נענה לבקשת חיים בראון, שימש כעורך ראשי של העיתון עד לשנת 1992 והוביל אותו למספר מינויים של פי 3 ממספרם כשגולן התחיל בעריכתו. יצוין שמשך הפרסום שנשכר על ידי העיתון השתמש בקולו, בדמותו ובמוניטין של גולן כדי לקדם את מעמדו החדש של גלובס. גולן אף קיבל בשל כך אחוזים על כל מנוי חדש שהצטרף וזאת בשל ההכרה בתרומתו הרבה של גולן לעליית התפוצה של העיתון.
21. בשנת 1996 הוחתם גולן על הסכם העסקה ככתב קבוע בעיתון, אשר יפרסם מאמרים במשך 3 פעמים בשבוע. במסגרת ההסכם הוגדר גולן כקבלן עצמאי אשר יציג עצמו כבעל טור בעיתון, אך יאמר עליו לפרסם מאמרים, טורים או כתבות בכל עיתון יומי אחר (לרבות מוספי של עיתון יומי), למעט מאמר שבועי אחד בעיתון ידיעות אחרונות. שכרו של גולן נקבע כשכר קבוע אשר ישולם לו גם במקרה שהעיתון יחליט שלא לפרסם את מאמרי גולן ופרסום כתבותיו היה במיקום בולט ביותר בעיתון.
22. כפי שיובא להלן הרי החתמת גולן על הסכם זה הינו למראית עין בלבד, לנוחיות המעסיק, מאחר ובפועל הועסק גולן כעובד מן המניין לכל דבר ועניין עד למועד פיטוריו.
- נספח 1 - הסכם התקשרות מיום 18.11.1996.
23. במהלך חודש **פברואר 2000** עודכן שכרו של גולן והועמד על סך של 3,700 דולר בחודש.
- נספח 2 - מכתב העורך חגי גולן מיום 28.02.2000.
24. במהלך חודש **מרץ 2003** לא אושרה לגולן העלאה בשכרו בנימוק של המצב במשק ובעתון, למרות שלפי ההסכם העלאה זו הגיעה לגולן. כך באופן חד צדדי שלטה גלובס בשכרו.
- נספח 3 - מכתב המנכ"ל עמי אבן מיום 9.3.2003.
  - נספח 4 - תשובת גולן 11.03.2003.
25. במהלך חודש **אוקטובר 2004** אושר לגולן ע"י המנכ"ל מר עמי אבן שכר חדשי בסך 31,000 ש"ח ומע"מ, כנגד כתיבת טור בימים א – ה' בשבוע ומאמר דעה בגיליון הערב של יום ה'.
- נספח 5 - עדכון שכ"ט מיום 31.10.2004.
26. במהלך חודש **מרץ 2007** אושר לגולן ע"י מר איתן מדמון העלאה בסך 5% לשכרו, החל מיום 01.03.2006.
- נספח 6 - מסמך דוא"ל מיום 06.03.2007 העלאת שכר 5%.
27. במהלך חודש **אוגוסט 2012** הוחתם גולן לבקשת גלובס על מסמך זכויות יוצרים אשר מכוחו ממחה הוא לגלובס את כל זכויות היוצרים ביצירות אשר יצר כאמור בהסכם.
- נספח 7 - מסמך זכויות יוצרים מיום 21.8.2012.
28. במהלך חודש **יולי 2013** הודיע מר איתן מדמון לגולן, באופן שרירותי, בהודעת דוא"ל ובאופן חד צדדי כי יופסק הטור כתיבה של גולן בימי חמישי והטור של סופ"ש, ועקב כך יקוצץ שכרו של גולן ב- 16%, כך שירד לסך חודשי של 24,600 ₪ בתוספת מע"מ.
- נספח 8 - הודעת דוא"ל מיום 21.07.2013.

29. במהלך חודש יולי 2015 יצא גולן לחופשה בת מספר ימים, אשר לאחריה הופתע לגלות כי נוכה ממשכורתו סך של 8,000 ₪ בגין חופשה פרטית של 4 ימים. בצר לו פנה גולן לגלובס לבירור העניין מול מנכ"ל גלובס דאז, מר איתן מדמון, ושטח בפניו כי מעולם לא נוכה שכרו עקב חופשה או מחלה, ואין מקום להתחיל בכך אף כעת, בפרט בשל היותו עובד החברה וזכאי לימי חופשה.
30. מה שלא ידע גולן, והתברר לו אך לאחר פירוטיו בשנת 2019, הוא - כי גלובס יצרה במכוון מחלוקת בשנת 2015 בעניין זכויותיו, באמצעות ניכוי נתח משמעותי משכרו בסך של 8,000 ₪ בגין 4 ימי חופשה, על מנת להוביל לסכסוך ולגרור אותו לחתימה על הסכם נוסף שיקבע, לשיטת גלובס, את מעמדו של גולן כעצמאי – נותן שירותים, כפי שקרה בפועל, וזאת מאחר שבזמנים הרלבנטיים כבר התנהל מו"מ בין גלובס לבין ארגון העיתונאים בישראל – הסתדרות העובדים הכללית החדשה ו- וועד עיתונאי גלובס, לחתימה על הסכם קיבוצי מיוחד לעובדי גלובס, אשר נחתם לבסוף ביום 26 לחודש דצמבר 2015.
- אי לכך נראה כי התנהגות גלובס מעלה חשש למעשי מרמה כלפי גולן, התנהלות באופן מבוים, והכל על מנת להחתימו על מסמכים בעושק, תוך הטעיה ושלא כדין וכתנאי להעברת התשלומים להם הוא זכאי - לכיסו.
- נספח 9 - ההסכם קיבוצי מיוחד מיום 26.12.2015 תנאי עבודה.
  - נספח 10 - הסכם קיבוצי מיוחד מיום 26.12.2015 תוכנית הבראה.
31. נוכח דרישת גולן לקבלת הסברים בגין ניכוי 8,000 ₪ בגין ימי חופשה ומעמדו כעובד, התבקש הוא על ידי מנכ"ל גלובס איתן מדמון, להמציא חוות דעת משפטית מטעמו אשר תבהיר את מעמדו, והנושא יישקל על ידי גלובס.
32. בתגובה לכך פנה גולן למשרד עורכי דין מטעמו – משרד שפיגלמן, קורן, ברק זמיר ושות', אשר בחנו את הסטטוס המשפטי שלו וערכו חוות דעת משפטית מיום 25.06.2015 בעניין מעמדו של גולן בעיתון גלובס, אשר מסקנותיה הן כי מעמדו כשל עובד מן המניין וחלים בין הצדדים גלובס – גולן יחסי עובד-מעביד.
33. מצויד בחוות הדעת לבקשת גלובס, חזר גולן לגלובס ודרש את זכויותיו על פי כל דין או אז הבהירה גלובס לגולן, כי היא דוחה את האמור בחוות הדעת ותסכים להמשך התקשרות עימו, אך אם יחתום על הסכם חדש "שיבהיר" את מעמד הצדדים.
- כל ניסיונות גולן לשנות את האמור לא צלחו והוא נאלץ בלית ברירה ובכפייה של ממש להסכים לנדרש. אי לכך נשלחה לגולן טיוטת הסכם, אשר הערותיו עליה, פעם אחר פעם, לא התקבלו בידי גלובס. לא נותרה כל ברירה בידי גולן והוא נאלץ לחתום על הסכם ההעסקה מיום 06.08.2015 תחת אילוץ של ממש.
- נספח 11 - חוות דעת משפטית משרד שפיגלמן, קורן, ברק זמיר ושות', מיום 25.06.2015.
  - נספח 12 - תכתובת דואל מיום 03.09.2014 בנוגע להשבת ניכוי שכר 8000 ש"ח
  - נספח 13 - גרסאות לטיוטת עדכון להסכם.
  - נספח 14 - תגובת גולן מיום 23.7.2015 - מופנית למנכ"ל גלובס (דאז) איתן מדמון.
  - נספח 15 - תגובת גולן 27.7.2015 - מופנית למנכ"ל גלובס (דאז) איתן מדמון.
  - נספח 16 - הערות גולן מיום 27.7.2015 לטיוטת עדכון להסכם.
  - נספח 17 - עדכון להסכם, מיום 06.08.2015.
  - נספח 18 - הודעת סיום התקשרות מיום 23.01.2019.
  - נספח 19 - מכתב פניה מיום 26.01.2019
34. מן הראוי לציין כי גולן הועסק בגלובס עשרות שנים, כפובליציסט בעל טור קבוע, דווקא בבשל העובדה כי היה ידוע בדרך כתיבתו החריפה והלא מתפשרת. גולן נדרש ליתן פרשנותו האישית לנושאים חברתיים, פוליטיים המצויים על סדר היום וכיוצא"ב בדרכו המיוחדת והנוקבת. דרך כתיבתו לא השתנה למן היום הראשון ועד האחרון, עת פוטר שלא כדין.
35. קוראים רבים לאורך השנים כולן בחרו לערוך מנוי לעיתון גלובס דווקא בשל אהבתם לדרך כתיבתו הצינית, השנונה והחדה של גולן אשר לא היה בה שינוי גם לא בחודשים שקדמו לפיטוריו שלא כדין, כפי שמנסה כעת גלובס לטעון בחוסר תום לב על מנת להצדיק את מחדליו.

36. לאחר שהתברר לקוראי גלובס בדבר הדרך הפסולה והמשפילה בה בחרו על מנת להפסיק שלא כדין את העסקתו, קיבל גולן פניות מקוראים שונים שתומכים ומחזקים את ידו ואף חלקם הודיעו לו באמצעים שונים כי בחרו לבטל את המינוי שערכו לגלובס בשל הפסקת כתיבתו.

אילוץ ועושה בהחתמת גולן על הסכם פריילנר ובמיוחד על תוספת ההסכם 2015 – ויש לבטלו בכל הנוגע לחיובי גולן ולהכיר ביחסי עובד-מעביד

37. כלל התביעה שכנגד נסמכת על הוראות ההסכם ותוספת הסכם משנת 2015, אשר כנגדם קבל התובע בתביעתו העיקרית. לאור חשיבות הדברים מפנה גולן לעובדות כפי שהן מופיעות לעיל ואף בכתב התביעה העיקרי שהוגש מטעמו, ובפרט בפרק ד' שם.

38. על בית הדין הנכבד להורות על ביטול חיובי גולן על פי הסכם 1996, ביטול האישור משנת 2012 וביטול התוספת להסכם משנת 2015 – אשר הוחתם עליו בכפייה, שלא מרצון ותחת לחץ רב לאחר שנוכה שכר משמעותי ביותר בסך של 8,000 ₪ משכרו של גולן שלא כדין.

39. כפי שהובהר בכתב התביעה העיקרי, גולן נדרש ונאלץ (שוב) בשנת 2015 באופן חד צדדי לחתום על ההסכם, בחוסר תום לב, תוך נסיון בוטה לקבע טענת סרק שלא חלים יחסי עובד מעביד, תחת מחאתו הברורה של גולן, וניצול מצבו בפרט כעובדה שהיה בזמנים הרלבנטיים כבן 78 שנה.

40. מתברר בדיעבד, כי הסיבה שהתבקש לחתום על הסכם אישי "מתוקן" היא לא רק העובדה כי ידעו בגלובס שאין משמעות להסכם זה ועל כן ביקשו בכל דרך ובכפייה לצקת לו תוכן, אלא כי במועד זה נוהלו מו"מ לחתימת הסכם קיבוצי ומתברר כי בדצמבר שנת 2015 נחתם הסכם קיבוצי ראשון בין ועד עיתונאי גלובס ונציגי ארגון העיתונאים להנהלת העיתון, שמשפר את תנאי העסקה של העובדים, דבר שביקשה הנהלת גלובס להימנע ממנו בעניינו של גולן נוכח הוותק הארוך, והכל בחוסר תום לב.

41. שרירות הלב מתעצמת נוכח העובדה כי גולן ראה בגלובס כביתו, שימש בעבר כעורך העיתון והיה אחד ממייסדיו העיקריים של העיתון מאז הקמתו בשנות השמונים ועד בכלל. יותר מכל מזהה גולן עם עיתון גלובס וכתבתו בו כפובליציסט היתה ידועה לכל.

42. אין משמעות לאמור בהסכם 2015 שנחתם תחת כפייה ולחץ כבד, בפרט כאשר העובד – גולן לא היה מיוצג וקבל שוב ושוב על הדברים אשר נכתבו בהסכם זה. ראו מכתבים וטיוטות תיקונים מטעם העובד המדברים בעד עצמם. משכך על בית הדין הנכבד להורות על ביטול החיובים כנגד גולן הנקובים בהסכם שם.

43. בניגוד לנטען בהסכם 2015 עליו הוחתם גולן, הרי שהוא לא קיבל את כל המגיע לו עד למועד חתימת הסכם זה והינו זכאי לתשלום בגין הפרשי שכר ופי"פ.

44. בניגוד לנטען בהסכם 2015, הרי ששיעור התשלום שניתן לו אינו גבוה מהמקובל בשוק ועל כן החתמתו על כך בהסכם הינה הטעיית העובד ביודעין שלא כדין, לצורך שימוש בטענה לימים שיבואו, כמקרה הנדון.

45. בניגוד לנטען בהסכם 2015 גולן לא קיבל ייעוץ משפטי לגבי תוכן ההסכם.

46. במענה לנטען לכאורה בהסכם 2015 יבהיר גולן (שוב ושוב) כי הוא מתנגד לטענה לפיה לא חל בין הצדדים יחסי עובד מעביד, שכן הוא הוחתם שלא מרצונו על כד, תוך ניצול מצבו האישי והכלכלי, ניצול גילו המבוגר והחשש הכבד שלא יוכל לכלכל עצמו כראוי, לכן חתם בליט ברירה.

ההסכם נחתם שלא מרצון, תחת לחץ רב לאחר שנוכה שכר משמעותי ביותר בסך של 8,000 ₪ משכרו של גולן נוכח היעדרות של ימים בודדים, כאשר מעולם לא נוכח שכרו קודם לכן מפאת היעדרות מחלה או חופשה וכיוצ"ב.

לטענת גולן, דווקא קביעת "אפשרות" לכאורה של היעדרות בת 14 יום בשנה מכתבת טור נוכח מחלה או חופשה בתיאום מראש וללא ניכוי בשכרו, מעידה על העובדה כי עד למועד זה בשנת 2015 נהגו בגולן כעובד מן המניין ולא ניכו משכרו בגין כך, ומעבר לכך עצם נקיבת 14 יום בהסכם 2015 בהם יתאפשר לגולן להיות בחופשת מחלה / היעדרות / חופשה דווקא היא הנותנת שהמשיכו לנהוג בו כבשאר

העובדים וזכויותיו כעובד מן המניין הזכאי לימי חופשה ו/או מחלה מבלי שיריזו את שכרו ובהתאם לדין.

מדובר אם כן בהסכם שהינו פיקציה בלבד על מנת להתחמק מקיום יחסי עובד מעביד שלא כדין.

יש לדחות את טענת השכר החלופי

47. גולן לא השתכר גבוה (אפילו השתכר פחות משכרם של עיתונאים טאלנטים בכירים אחרים) ושכרו אינו חורג מהשהכר המקובל למשרתו, לותק ולמעמדו.
48. יש לדחות כל טענה של גלובס בנוגע לשכר חלופי בשווי של 65% מהשכר בהסכם או 15,000 ₪ כנטען על ידה, ובוודאי שאין כל מקום להשבה של 35% משכרו מאז 1997 (או השבה בכלל) כיוצ"ב כנטען בתביעה שכנגד המוכחשת מכל וכל.
49. חתימת גולן על הסעיפים הנוגעים לשינוי השכר נעשתה כאמור תחת אילוץ כבד ובכפייה של ממש, כמפורט באריכות בכתב הגנה שכנגד זה לעיל ולהלן.
50. ההתנייה הנוגעת להשבה / לקיזוז בגין תביעה עתידית כאמור בהסכם 2015 נכפתה אף היא על גולן, בהיותו בלתי מיוצג, והוא נאלץ בלית ברירה ובעושק לחתום על כך תחת מחאותיו הרבות וזאת על מנת שלא יקוזזו סכומים ניכרים ממשכורתו שלא כדין.
- גלובס, המיוצגת, תיכננה היטב את צעדיה על מנת להוביל את גולן לחתום על המסמכים אשר נערכו על ידה וזאת למרות רוחו של גולן ובהתנגדותו להם, ובפרט לרכיב ה- 65%.
51. מעבר לכך, **לא קיים כל פער, לא משמעותי ולא בכלל**, בין שכר של גולן כעובד מן המניין אל מול שכרו, (יועבר שכבר בשנת 2013 קובץ שכרו של גולן ב- 16% באופן חד צדדי) שעומד על סך של **24,600 ₪** בתוספת מע"מ (נספח 8 לתביעה עיקרית).
52. גלובס הכריחה (כך ממש!) את גולן לחתום על הסכם 2015 המאולץ אשר בו ניסתה לקבע שוב את שכרו בסך של 24,600 ₪ ובטענה סרק כי "התמורה עולה באופן ניכר על עלות העסקה שעתונאי בעל טור שכיר במעמדו וכישוריו של גולן היה מועסק בתפקיד דומה", והכל על מנת שתנסה "בכח" להכניסו לסעיף גדרון בכפייה, אילוץ ושלא כדין.
53. חוסר תום ליבה של גלובס זעק לשמיים וכבר אז העיר עליהם גולן כאמור בהערותיו לטיוטת ההסכם שנדרש לחתום עליו כתנאי לקבלת מלוא משכורתו. ראו לדוגמה הערות גולן להסכם המובאות בגרסה 5: בסעיף 4 עמוד 2 לנספח 13 בתביעה העיקרית.
- "הערה: עלות העסקה של רוב העיתונאים הפובליציסטים במעמדי הרבה יותר גבוהה עבור פחות עבודה. זה מה שידוע לי, אתם רשאים לטעון אחרת אבל לא "בהסכמת"."**
54. בהמשך לכך גם בגרסה 6 נרשם ע"י גולן (נספח 13 לתביעה):
- 54.1. מחק גולן את הרשום בסעיף 6 כי מוסכם שמתן השירותים מצריך בממוצעה השקעה השקולה לכ- 60% משרה של עובד שכיר. והוסיף הערה מטעמו:
- "מה זה עובד שכיר? מנכל? שוטף רצפות? מכל מקום, אני לא זה ולא זה. כפי שאמרתי לך, אני עיתונאי בעל טור ומוניטין וחישובי השקעה בקטגוריה הזאת שונים לחלוטין מאשר לגבי פקידים או מנהלים. כתיבת מאמרים דורשת הרבה מחשבה, תחקיר, שיחות עם אנשים וכו'; זה לפחות פול טיים ג'וב, לפעמים יותר. ובכל מקרה אי אפשר לכמת עבודה יצירתית וגם את זה כבר הסברתי לך."**
- 54.2. סימן גולן הערה לגבי סעיף 4.1 להסכם ולפיו אין לו ידיעה לכך שמתן השירותים בתקופת ההתקשרות נעשה כנותן שירותים חיצוני שלא במסגרת יחסי עבודה.

54.3. הבהיר גולן לגלובס ובאי כוחה כי **אינו מבין** את האמור בסעיף 9 להסכם בכל הנוגע לקבלת החזר:

"חישוב מסובך בשבילי. לא מבין מה הסעיף הזה אומר. כתבתי לך זאת קודם אבל בתשובתך אינך מסביר".

54.4. ושוב מחק גולן את סעיף ההפחתה הרטרואקטיבית של 65% אשר לא הסכים לו.

55. והדברים חוזרים על עצמם בטיוטות הנוספות.

56. ביטוי **מובהק** לאילוץ ועושק שהיו מנת חלקו של גולן ע"י גלובס, נמצא בנספח 14 לתביעה העיקרית, במסגרת מכתבו של גולן לאיתן מדמון מיום 23 ליוני 2015, בו מבהיר גולן:

56.1. השכר שלו בגלובס **נמוך** בהרמה מאוד משכרם של עובדים שכירים וגם לא שכירים

56.2. **ממש לא ידוע לו ולא מוסכם עליו** כי התמורה החודשית בגין השירותים עולה באופן ניכר על עלות העסקה שלעובד שכיר אילו היה מועסק בתפקיד ובהיקף משרה דומים – **"למעשה ידוע לי ההיפך מזה"**.

56.3. במענה לאמירה בהסכם "לגולן היה וישנו רצון ותועלת בהתקשרות שלא בדרך יחסי עבודה" – השיב גולן כי "הסכים" להתקשרות כזאת **לא מתוך "רצון ותועלת", אלא מתוך אילוץ. הרצון והתועלות היו בעיקר של גלובס** בהיותו עיתונאי בעמדה בכירה.

56.4. גולן הזכיר למדמון כי הוא זה אשר דרש לקבל את חוות הדעת בנוגע ליחסי עובד מעביד (נספח לתביעה העיקרית), ולאחר שקיבלה סרב בתוקף לקבל את בקשת גולן לפנות להליך של בורות.

57. גלובס **ניצל** למעשה את המצב בו היה שרוי גולן, אשר היה בעמדת נחיתות מובהקת, ע"י כך שלא העביר מלוא משכורתו של גולן כדן, אלא ביצע באופן חד צדדי, מפתיע ושרירותי **הפחתה** ניכרת של 8000 ₪, ו**כתנאי** להשבת שכרו דרש, באילוץ **ועושק** תוך הפעלת **לחץ** פסול, את חתימת גולן על הסכם 2015, בהתעלם מהתנגדותו, הערותיו והארותיו של גולן בעניין.

כל ניסיונותיו המאוחרים של גולן לשנות את רוע הגזירה ואת העושק והניצול אשר גלובס מנסה לקבע מולו ולמנוע מגלובס לאלצו לחתום על הסכם - 2015 עלו בתוהו. כל ניסיון מטעם גולן לעמוד על זכויותיו לא צלחו שכן היה מלכתחילה בעמדת נחיתות קשה אל מול גלובס ונזקק לעבודה זו בפרט לאור גילו המתקדם והשנים הרבות מאוד בהן עבד בגלובס.

58. חוסר תום הלב של גלובס **מתגבר** כאשר מתברר כי כבר שלוש שנים קודם לכן, בשנת **2012**, פרסמה גלובס כתבה בה התייחסה בעצמה לעלויות שכר של עובדים שונים בתחום העיתונות המודפסת ונרשם מפורשות שחור על גבי כתום, כי **שכר עיתונאי טאלנט** בטלוויזיה נע 40-70 אש"ח ושכר **טאלנט** בעיתונות המודפסת עומד על 20,000-25,000 אש"ח.

יש לראות בכך **כהודאת בעל דין מטעם גלובס** בכל הנוגע לשכר בעניין אף גולן שעמד על סך 24,600 ₪ ומע"מ, ומשכך אין בכלל פערים מהשכר שקיבל בפועל לשכר בשוק העיתונות המודפסת.

ויובהר כי גולן הינו לא רק טאלנט בעיתונות המודפסת אלא היה גם טאלנט בטלוויזיה כך ששכרו היה צריך גבוה בהרבה יותר מסך 24,600 ₪ ומע"מ הנקובים.

למען הסר ספק אף גלובס רואה וראתה בגולן כטאלנט ותיק, כאמור בסעיפים 5 ו-23 לכתב התביעה שכנגד. (גולן מכחיש את שאר טענות גלובס האמורות בסעיפים הנ"ל וכיוצא בהם).

• **נספח 33 - כתבת גלובס "השכר בענף המדיה: אז כמה מרווחים העיתונאים?!"**
רועי ברק/ 30.09.2012.

59. נראה כי גלובס מנסה בכתב תביעה שכנגד זה 'להעניש' את גולן בכך שבחר לעמוד על זכויותיו כעובד. לדעת הנתבע שכנגד, אין ביה"ד הנכבד יכול להסכים לתוצאה קשה זו. האפשרות, כי תתאשר דרישה להשבה של סכומים מעבר לאלה שייפסקו במסגרת התביעה להכרה בדיעבד ביחסי עובד-מעביד עלולה

- להרתיע עובדים מהגשת תביעות. סיכון כזה עומד בניגוד לעקרונות יסוד של משפט העבודה ולפסיקתו של בית דין זה.
60. מעבר לכך, ולחלופין, גם אם תטען גלובס כי התמורה ששולמה לגולן כיסתה את מלוא זכויותיו ומעבר לזה (טענה המוכחשת) עדיין (אף על פי הפסיקה) אין מקום לחייבו להשיב לגלובס את הסכומים שהיא טוענת כי גולן קיבל ביתר מדי חודש.
61. מכל מקום הנתבע שכנגד מכחיש באופן מהותי כי יש מקום להחזר כל שהוא.
- גלובס לא שילמה ביתר, אלא בחסר. טענת גלובס שהשכר ששולם לגולן הוא תשלום ביתר, או שהסכום כולל גילום סכומים שהוא זכאי להם כעובד, הינה טענה שנאמרת תמיד על ידי מעבידים שמנסים לחמוק מחובותיהם החוקיות. זו טענה שנועדה להלך אימים על עובד, על מנת שלא יעמוד על זכויותיו החוקיות.
- בית הדין מתבקש לדחות על הסף וגם לגופו נסיון הפחדה שכזה.
62. אם עובד יחשוש לתבוע זכויותיו כיוון שיקבל תביעות הפחדה שכאלה, זה יגרום לפגיעה קשה בהגנה על זכויות העובדים; בפרט כאשר דיני עבודה הם אחד התחומים שבהם אין תוקף להסכמים שפוגעים בזכויות העובד - שכן זכויותיו הן קוגנטיות.
- כך גם אין תוקף להגדרה בחוזה אלא למהות היחסים עצמם; על כן אין מקום לאפשר תביעה וטענת החזר כפי שטוענת לה גלובס.
- מן הראוי להדגיש כי הכנסת סעיפים שמכוחם מעביד יכול לטעון טענות סרק שכאלה, היא רק אינדיקציה נוספת לכך לדורסנות לעושיק ואי החוקיות של ההסכם.
63. לאור כל האמור לעיל אין כל מקום להשבה ואין כל סכומים עודפים שעל גולן להשיב לגלובס כנטען בפרק ד' לכתב התביעה שכנגד (המוכחש מכל וכל).
64. התנהלות גלובס לאחר הגשת התביעה וגם ההגנה שלה בצירוף התביעה שכנגד מהווה עוולה נוספת נגד העובד, הוצאת לשון הרע נגדו ונגישה, החורגים באופן קיצוני גם ממה שניתן לטעון כנגד עובד בנסיבות העניין. גולן שומר זכויותיו בנדון.

קיום יחסי עובד-מעביד בין הצדדים – על פי הפסיקה ובפועל בין הצדדים

65. הנתבע שכנגד טוען כי חלים על הצדדים יחסי עובד מעביד ועל כן אף הגיש את תביעתו העיקרית.
66. המבחן המקובל כיום בפסיקה לשם בחינת קיומם של יחסי עובד ומעביד, הוא **"המבחן המעורב"**, המבחן המעורב מתחשב בנסיבות הקונקרטריות של המקרה וקובע אם נתקיימו יחסי עובד מעביד. ראו בג"ץ 5168/93, שמואל מור נ' בית הדין הארצי לעבודה ואנגל, פ"ד נ' (4) 628 (להלן: בג"צ מור).
67. מרכיב המרכזי במבחן המעורב הוא **"מבחן ההשתלבות"**, הבוחן את מידת השתלבותו של "העובד" במפעלו של "המעסיק". בנוסף נעזרים בתי הדין במבחני משנה נוספים, כגון שאלת קיומו של קשר אישי בין הצדדים, מבחן הפיקוח, הכח לשכור ולפטר עובד, מקום ביצוע העבודה, מי מספק את כלי העבודה, הסכמת הצדדים לגבי אופן ההעסקה, צורת תשלום השכר ואופן ניכוי מס הכנסה ותשלומים למוסד לביטוח לאומי.
68. בהתאם לפסיקה, יישומו של מבחן ההשתלבות נעשה בבחינת הפן החיובי והפן השלילי.
- הפן החיובי – קובע כתנאי להשתלבות במפעל קיומו של מפעל יצרני לשירותים, או אחר, שניתן להשתלב בו, כאשר הפעולה המבוצעת צריכה לפעילות הרגילה של המפעל, ושהמבצע את העבודה מהווה חלק אינטגרלי מהמערך הארגוני הרגיל של המפעל, ועל כן אינו "גורם חיצוני" ועבודתו אינה "רק נלווית לוי" ואינה מיועדת להשלים את פעולת המפעל (דב"ע לד/3-9 עוזר אדמון - מדינת ישראל, פד"ע ה 169 (1974)).
- בפן השלילי - נבחן שהאדם בו מדובר אינו בעל עסק משלו המשרת את המפעל כגורם חיצוני (דב"ע לא/3-27 עיריית נתניה – דוד בירגר, פד"ע ג(1) 177 (1971)).

69. בענייננו וכפי שיפורט להלן, יש לראות בגולן כמקיים את מבחן ההשתלבות במלואו ועל כן יש לראות בגולן כעובד גלובס מן המניין, מן הטעמים הבאים:

69.1. העצמאות שניתנה לגולן ככותב נכנסת לגדר המעטפת של המבחן המעורב

69.1.1. מדובר בעיתונאי אשר מילא תפקיד של בעל טור קבוע.

69.1.2. על מהות הקשר בין הצדדים, חיוניותו לעבודת העיתון והשתלבותו בו, לומדים גם מהתמשכות הקשר, רציפותו רבת השנים על פני עשורים שלמים, סדירותו, וחשיבותו להתפתחות העיתון.

69.2. התמלא הפן החיובי של מבחן ההשתלבות

69.2.1. מערכת העיתון היא "המפעל" שבו השתלב גולן, ועבודתו היא אינטגראלית לעיתון.

69.2.2. גולן השתלב במהלך העסקים הרגיל של גלובס, פעל בשם העיתון, נדרש והציג עצמו כנציג גלובס כלפי כל מאן דבעי, ובהופעותיו השונות בתקשורת.

69.2.3. רציפות ההתקשרות הרציפה וארוכת השנים מעידה על תלות אישית ומחויבות מתי גולן כמועסק כלפי גלובס.

69.2.4. היתה קיימת תלות בין המעסיק-גלובס לבין גולן-כעובד, אשר גלובס היוותה את מקור פרנסתו.

69.2.5. גולן היה מחוייב לבצע את עבודתו בגלובס ולפרסם טוריו כמעט מדי יום בכל שבוע בשבוע, כמוסכם.

69.2.6. הצדדים הגיעו להסכמה לפיה יוכל גולן לעסוק בעיסוקים נוספים רק באישור גלובס ומשכך לא יכול לתת שירותים לעסקים נוספים. עורכת העיתון גבי סיקולר סירבה לבקשת גולן לאפשר לו להיענות להצעת עורך עיתון ידיעות אחרונות לכתוב מאמרים לעיתונו, בנוסף לעבודתו בגלובס. מכאן שלא היה חופשי לעבוד במקומות עבודה נוספים, כנטען בכחש ע"י גלובס.

69.2.7. קיימת קביעות, סדירות ורציפות בכל הנוגע לקבלת שכרו מגלובס, דבר שיש גם בו להעיד על המערכת היציבה של יחסי עובד מעסיק.

69.3. משך ורצף העסקה גבוה במיוחד – במשך 23 (!) שנה

בעניין משך ההעסקה הארוך כבר נפסק כי בעצם התמשכות תקופת ההעסקה על פני שנים רבות, יש כדי להשליך על קביעת מעמדו של אדם כ"עובד" לעניין הזכויות אותן הוא תובע בשל כך והיקפן.

ראו בג"צ מור לעיל, בעמ' 659-660: "...תקופת התמשכות הקשר אינה יכולה, כשלעצמה, להצביע על קיומם של יחסי עובד-מעביד. עם זאת, ככל שמתמשכת תקופת ההתקשרות, מתחזקים האלמנטים של תלות אישית ומחויבות המועסק, ובשל כך יש שהיחסים לובשים מהות שונה לאורך זמן... כסדירות הקשר ורציפותו נוספות לאורך תקופת ההעסקה, יכולים סממנים אלה, במצטבר, להעיד על מידת המחויבות והתלות הקיימות בין המועסק והמעסיק. ממד הסדירות נבחן לפי מידת הקביעות של היקף ההעסקה (משבוע לשבוע, מחודש לחודש וכולי) לאורך תקופת ההעסקה... הסדירות אינה נמדדת בהכרח ביחידות זמן ויכול שתימדד ביחידות תפוקה, בהתאם לעניין".

ראו גם פסד עע (ארצי) 300274/96 שאול צדקא נ מדינת ישראל גלי צה"ל, פד"ע לו 625, 669 (2001).

70. בניגוד לנטען בהסכם 2015 עליו הוחתם גולן הוא לא קיבל את כל המגיע לו עד למועד חתימת הסכם זה והינו זכאי לתשלום בגין הפרשי שכר ופ"פ.

71. בניגוד לנטען בהסכם 2015 שיעור התשלום אינו גבוה מהמקובל בשוק ועל כן החתמתו על כך בהסכם הינה הטעיית העובד ביודעין שלא כדין, לצורך שימוש בטענה לימים שיבוא, כמקרה הנדון.

72. בניגוד לנטען בהסכם 2015 גולן לא קיבל ייעוץ משפטי לגבי תוכן ההסכם.
73. במקרה הנוכחי אכן משך הקשר, סדירותו ורציפותו במשך מאז שנת 1996 מעידים על מידת מחויבות ותלות.
74. גולן נטל חופשות כרצונו, אך היה חייב להודיע על צאתו לחופשה מבלי להעמיד כתב תחתיו. "משנעלם" לתקופה ארוכה (ללא הסבר לטענתם) גרם לניתוק הקשר – ללמדך שגלובס ציפו לקשר סדיר ומחייב והתרעמו על הפסקתו.

בפן השלילי –

75. אכן התמורה שולמה לגולן כנגד חשבונית אך זו תולדה של המצב אותו ביקשה גלובס ליצור. מעבר לכך, כל הכנסה / עבודה אחרת שביצע גולן נעשתה בידיעתם, ובאישורם של הנהלת גלובס באותם ימים. גם בכניסתו לגלובס של המו"ל החדשה אלונה בראון והעורכת החדשה סיקולר, הן החליטו להעביר את הטור ממקומו הקבוע לאורך שנים במעטפת העיתון – למקום לא קבוע בתוך העיתון, בניגוד לרצונו גולן ולמוסכם עימו ולמצב שהיה קיים במשך שנים.
76. יודגש כי גולן לא קבע את שכרו מול העיתון, אלא ההיפך קבל על התשלום שרצו לשלם לו מלכתחילה וכן על ההורדות שנעשו עם הזמן בקיצוץ משרתו ושכרו אך ללא הועיל. מכאן שבוודאי שלא שררו בין הצדדים יחסי כוחות שוויוניים, אלא הכח היה אצל גלובס בלבד.
77. מבחן הקשר האישי - לגולן היתה מחויבות כתיבת טורים באופן אישי, לגלובס ולא לכל עיתון אחר. גולן לא יכול היה, מטבע הדברים, לבקש מאחר למלא את תפקידו. לא היה לו 'מפעל' או 'עסק' משלו שמשרת את גלובס כגורם חיצוני. גולן הועסק בצורה אינדיבידואלית אך בשל מומחיותו בדבר. יובהר כי העורכת גבי סיקולר סירבה לבקשתו לכתוב טור ב"ידיעות אחרונות".
78. לאור כל האמור לעיל, התקיים לגביו מבחן ההשתלבות ולכן יש לסווגו כ"עובד"; ומבוקש מבית הדין לקבוע כי חלים על גולן ההסדרים המיטיבים בהסכמים הקיבוציים שנחתמו ביום 26.12.15 וביום 04.09.18 בין המעסיק גלובס פבלישר עיתונות (1983) בע"מ לבין ארגון העיתונאים בישראל – הסתדרות העובדים הכללית החדשה – ועד עיתונאי גלובס, כמבוקש גם בתביעתו העיקרית.
79. מכל מקום יובהר שוב כי הנסיבות בפועל הן אלו שמלמדות על מהות היחסים בין הצדדים ולא ההגדרה שנתנו לה הצדדים. לענין זה ראו דברי השי' חשין בבג"ץ 6194/97 שלמה נקש נ' בית הדין הארצי לעבודה, נג (5) 433, עמ 449: "המבחנים לקביעת מעמדו של פלוני כ'עובד' הינם מבחנים אובייקטיביים, והגם שהסכמת הצדדים מהווה יסוד בקביעתו של המעמד, אין הסכמה יסוד יחיד בהכרעה".
- כן ראו האמור בתיק ע"ע 283/99 שמעון ברק – כל הקריות בע"מ, פ"ד לה (2000) 641 ובתיק ע"ע (ארצי) 176/09 ז'וויט מואב - תפנית וינד בע"מ, (9.11.10) פורסם בנבו.
80. מהות היחסים בין הצדדים אם כן נלמדת מן הביטוי שניתן להם במהלך התקופה הממושכת של ביצוע העבודה ולא דווקא מהגדרה שנתנו להם הצדדים, ועל כן אין לוותר על זכויות העובד להם הוא זכאי על פי דין.

התנהלות גלובס שלא כדין

81. גלובס החליטה, באופן חד צדדי ומפתיע, לסיים העסקתו של גולן מלכתחילה, בניגוד למוסכם, כתוצאה ממניעים פוליטיים כאלו ואחרים גרידא וברי כי סיום העסקתו של גולן אינו נובע ממעשיו, שהרי גם כאשר ביקש לקבל הזדמנות לתיקון ככל שיבהירו במה הבעיה, עדיין הוא נענה בשלילה.
82. התנהלות גלובס הינה התנהלות בלתי הוגנת מה שגרם לגולן, בין היתר, לפגיעה בשמו הטוב ובמוניטין שצבר משך כל השנים. כמו כן, לגולן נגרמה עוגמת נפש רבה, ופגיעה במצבו הנפשי.
83. פיטוריו של גולן נעשו בצורה בלתי ראויה, בלשון המעטה, גולן פוטר בבושת פנים וללא כל הסבר המניח את הדעת, כאשר ידוע לגולן כי פוטר אך ורק ממניעים פוליטיים פנימיים. במשך כל שנת עבודתו של

גולן, לא נשמעה כל טרזניה כלפי התנהלותו ועבודתו של גולן, ההיפך הוא הנכון, גולן מוערך מאוד בקרב כל מי שמכיר אותו ועובד איתו.

84. מדובר במקרה של התנהלות חמורה ופיטורים שלא כדין, שנעשו בצורה לא חוקית, בלתי ראויה ובלתי הולמת, שיש לתת לה ביטוי הולם ע"י פסיקת פיצויים עונשים בגין נזק בלתי ממוני שנגרם לגולן, כמבוקש בתביעתו העיקרית. על אחת כמה וכמה, בשים לב לתקופת העבודה הממושכת של גולן, תפקידו אצל גלובס, והמוניטין הרב שצבר בתחום, שהועסק ע"י גלובס למעלה מעשרים ושנים, בלא שהועלתה כל טענה ממשית ביחס לתפקודו. להיפך, הסכמה רחבה הן בעיתון והן בציבור הקוראים – כי טורו של גלובס יהפוך לחלק בלתי ניתן להפרדה מהעיתון וכי הוא תורם ראשי, קבוע ונחשב לעיתון.

85. מעשיה ו/או מחדליה של גלובס ו/או מי מטעמה, עולה כדי זדון ואדישות כלפי תפקודו של גולן ועולה חשש כי פיטוריו נובעים מחמת גילו. פיטוריו של גולן נבעו אך ורק ממניעים לא ענייניים ופסולים ומשכך הגיש תביעתו העיקרית.

86. לאור כל האמור לעיל יש לדחות את התביעה שכנגד הן על הסף והן לגופה.

מבלי לגרוע מהאמור לעיל ומטעמי זהירות בלבד, תובא להלן התייחסות גולן לסעיפי כתב התביעה שכנגד:

87. מוכחש ויש לדחות את המבוא בעמ' 1 לכתב התביעה שכנגד, על כל חלקיו וסעיפיו.

88. מוכחש האמור בסעיף 1 לכתב התביעה שכנגד.

89. מוכחש האמור בסעיפים 4-2 לכתב התביעה שכנגד. מוכחשים ההסכמים האמורים וההסכמה הנטענת, שכן אלו נחתמו תחת אילוץ, עושק, כפיה ולחץ בלתי ראוי שהפעילה גלובס ו/או מי מטעמה על גולן כמפורט באריכות בכתב התביעה ובכתב ההגנה שכנגד לעיל. מבלי לגרוע מהאמור לעיל ולהלן, יובהר כי לא שולמו לגולן סכומים ביתר.

90. מוכחש האמור בסעיף 5 לכתב התביעה שכנגד. מפנה לאמור לכתב התביעה העיקרי ולכתב ההגנה שכנגד לעיל.

91. מוכחש האמור בסעיפים 7-6 לכתב התביעה שכנגד. נספחי כתבי בי-דין מטעם גולן מדברים בעד עצמם. מפנה לאמור לכתב התביעה העיקרי ולכתב ההגנה שכנגד לעיל.

92. מוכחש האמור בסעיף 9 לכתב התביעה שכנגד. אין כל זכות חוזית תקיפה המזכה בהשבה. מפנה לאמור לכתב התביעה העיקרי ולכתב ההגנה שכנגד לעיל ולהלן.

93. בעניין ס' 10: עצם הגשת כתב התביעה העיקרית - אינה מוכחשת.

94. מוכחש האמור בסעיף 11 לכתב התביעה שכנגד. אין כל זכות חוזית תקיפה המזכה בהשבה. מפנה לאמור לכתב התביעה העיקרי ולכתב ההגנה שכנגד לעיל.

95. מוכחש האמור בסעיפים 16-12 לכתב התביעה שכנגד. אין כל מקום לביטול חיובי גלובס בטענה של טעות /הטעיה ואין כל מקום להשבת הסכומים הנטענים 'כסכומים עודפים'.

מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה יאמר כי גולן מחה רבות ונמרצות ובמשך שנים ארוכות על מתכונת ההתקשרות בין הצדדים ונדחה כל פעם מחדש תוך אילוץ להסכים למתווה זה בלית ברירה.

לא חלה כל "טעות" מצד גלובס במתן התשלומים לגולן ו/או "הטעיה" מצד גולן, לא מתמשכת ולא בכלל, כפי שמנסה גלובס כעת לטעון בדיעבד ואין מקום לכל השבה מצד גולן. מפנה לאמור לכתב התביעה העיקרי ולכתב ההגנה שכנגד לעיל.

96. מוכחש האמור בסעיפים 19-17 לכתב התביעה שכנגד. אין כל מקום להשבה על פי דיני עשיית עושר ולא במשפט.

מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה יאמר כי מי שביצעה עושר ולא במשפט זו גלובס על חשבונו של גולן ומשכך הוגשת התביעה העיקרית, בין היתר, בכך שאף קיצצה בשכרו בחוסר תום לב ובאופן חד צדדי, מבלי שהותירה לו כל ברירה בעניין זה ומעבר לכך לא שילמה לו את כלל זכויותיו הסוציאליות כאמור בתביעה העיקרית. מפנה לאמור לכתב התביעה העיקרי ולכתב ההגנה שכנגד לעיל.

97. **מוכחש** האמור בסעיפים **20-22** לכתב התביעה שכנגד ומהמשמעות אשר מנסה גלובס לצקת לתוכן סעיפים אלו, בפרט בשל הטענות הבאות:

97.1. גולן לא קיבל תנאים מיטיבים ובוודאי שאין משמעות הדבר כי קבלת הכספים בפועל היתה בניגוד לדין;

97.2. אין מקום להעמיד שכר נמוך לשווי "שכר החלופי";

97.3. מששילמה גלובס כפי ששילמה, אין מקום לשלול מגולן בדיעבד זכאות לכך, גם אם העלה טענות לתשלומים נוספים בתביעתו.

97.4. לא חלה כל "טעות" מצד גלובס במתן התשלומים לגולן, כפי שמנסה כעת לטעון כעת ובדיעבד.

97.5. מפנה לאמור לכתב התביעה העיקרי ולכתב ההגנה שכנגד לעיל.

98. **מוכחש** האמור בסעיפים **23-24** לכתב התביעה שכנגד. מפנה לאמור לכתב התביעה העיקרי ולכתב ההגנה שכנגד לעיל.

מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה יוסיף גולן ויציין כי בניגוד לנטען בסעיף **23** וכמפורט לעיל ולהלן, אין ולא היתה כל הטבה עימו ביחס להשוואת שכרו ל**טאלנטים** ותיקים אחרים העובדים כשכירים; כמו כן, היקף עבודתו בפועל של גולן היה כבמשרה מלאה ובוודאי שלא 60% כנטען על ידי גלובס.

בניגוד לנטען בסעיף **24** אין כל שוני מהותי בסוג ואופי העבודה שביצע גולן אל מול כתיב טאלנט אחרים. כמו כן, בניגוד לנטען בסעיף **24** גלובס הטילה מגבלות על גולן וביניהן, הגבילה את חופש ההתקשרות של גולן עם צדדי ג'; כך מנעה ממנו כל התקשרות נוספת בהעדר הסכמתה בפועל לכך. ראה לדוגמה העובדה כי עורכת העיתון גבי' סיקולר **סירבה** לבקשת גולן לאפשר לו להיענות להצעת עורך עיתון 'ידיעות אחרונות' לכתוב מאמרים לעיתונו, בנוסף לעבודתו בגלובס'. מכאן שלא היה חופשי לעבוד במקומות עבודה נוספים, לולא אישור גלובס כמעסיקתו.

99. **מוכחש** האמור בסעיף **25** לכתב התביעה שכנגד, על תתי סעיפיו, רכיביו וסכומיו. מפנה לאמור לכתב התביעה העיקרי ולכתב ההגנה שכנגד לעיל ולפיו אין להורות על כל השבה/קיצוץ/החזר, צו או תשלום הוצאות.

100. **מוכחש** האמור בסעיף **26** לכתב התביעה שכנגד ואין מקום ליתן כל צו כנגד גולן כאמור. מפנה לאמור לכתב התביעה העיקרי ולכתב ההגנה שכנגד לעיל.

101. **מוכחש** האמור בסעיף **27** לכתב התביעה שכנגד ואין מקום ליתן כל צו כנגד גולן כאמור. מפנה לאמור לכתב התביעה העיקרי ולכתב ההגנה שכנגד לעיל.

102. **מוכחש** האמור בסעיפים **28-30** לכתב התביעה שכנגד על כל סכומיהם וחישוביהם. מפנה לאמור לכתב התביעה העיקרי ולכתב ההגנה שכנגד לעיל.

103. הנתבע שכנגד יטען כבר כעת, כי הוא מתנגד לכל מקצה שיפורים מצד אדירים, לרבות להוספת טענות עובדתיות חדשות בכתב תשובה, אם וככל שיותר להגישו, ואין להעלות בכתב תשובה נימוק תביעה חדש ואין לכלול בו טענה שבעובדה שאינה מתיישבת עם טענותיו הקודמות של אותו בעל דין.

שהרי בכתב התביעה מוטל על התובע לצפות מראש מה יטען הנתבע בכתב ההגנה ולהתמודד עם טענות אלו כבר בכתב התביעה. במידה והתובע לא התמודד איתם כבר בכתב התביעה, הרי שלא יוכל להעלות את הטענות המסוימות בכתב התשובה.

למען הסר ספק, יובהר כבר כעת, כי כתב התשובה אינו משמש "במה" להעלאת טיעונים מהותיים חדשים, אשר לא הועלו בכתב הטענות המקורי, וכל מטרתו היא להשיב לטענות המשיב בתגובתו, לטענות בלתי צפויות ומפתיעות. ראה האמור ברעא 3727/08 אברהם גזונטהייט נ' בנק אינווסטק ישראל בע"מ ואח' [פורסם באתר נבו] סעיף 18.
מכאן שלא יהא זה ראוי וגם לא ניתן להרחיב, במסגרת כתב התשובה, את חזית המחלוקת שהציבה גלובס בתביעתה שכנגד.

104. לסיכום, מוכחשים מכל וכל כל נזקיה המופרכים והמופרזים של גלובס - התובעת שכנגד, על כל סעיפי המשנה, על כל ראשי הנזק, שיעוריהם, סכומם וזכותה לקבלם.

דין תביעה שכנגד זו להידחות על הסף ולגופה, ואין כלל מקום להשבה. מנגד, על בית הדין הנכבד לקבל את התביעה העיקרית וליישם בענייננו את הגישה ההרתעתית ולפיה השכר הכולל בסך 24,600 ₪ אשר קיבל גולן הוא יהא הבסיס לחישוב הזכויות הסוציאליות הנתבעות על ידו כאמור בכתב התביעה העיקרי. כמו כן יש לחייב את גלובס בפיצוי בגין התנהגות חסרת תום לב כאמור לעיל.

105. לאור כל האמור לעיל יש לדחות תביעת סרק זו על כל רכיביה וסכומיה ולחייב את התובעת שכנגד במלוא שכר טרחת עוה"ד והוצאות הנתבע שכנגד כדין.

עו"ד צפנת שובל

משרד עו"ד חיים כהן
ב"כ הנתבע שכנגד

עו"ד חיים כהן
